

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาประสิทธิผล และผลกระทบของการใช้มาตรการปิดโรงเรียน เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) เขตเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนมีนาคม พ.ศ.2553 ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2553 รวมระยะเวลา 5 เดือน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มคือ ผู้บริหารของโรงเรียน และครู ผู้ปกครอง และนักเรียน โดยแต่ละกลุ่มวิเคราะห์ข้อมูล 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 ประสิทธิภาพของการปิดโรงเรียนเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)

ส่วนที่ 3 ผลกระทบของการปิดโรงเรียนเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)

ผู้บริหารของโรงเรียน และครู

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 4.1

จำนวน และร้อยละของผู้บริหารของโรงเรียน และครู แยกตามเพศ อายุ ตำแหน่ง ระยะเวลาในการทำงาน และระดับชั้นที่สอน (n = 396)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	67	16.92
หญิง	329	83.08
อายุ (ปี)		
21-30	103	26.01
31-40	111	28.03
41-50	113	28.54
51-60	69	17.42
ตำแหน่ง		
ผู้อำนวยการ	2	0.51
รองผู้อำนวยการ	28	7.07
ครู	366	92.42

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระยะเวลาในการทำงาน		
1-2 ปี	68	17.17
3-4 ปี	28	7.07
5-6 ปี	29	7.32
มากกว่า 6 ปี	271	68.44
ระดับชั้นที่สอน		
ม.1	145	3.66
ม.2	150	37.88
ม.3	130	32.83
ม.4	51	12.88
ม.5	33	8.33
ม.6	113	4.42

ตามตารางที่ 4.1 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร และครูจำนวน 396 คน เป็นเพศชายร้อยละ 16.92 เป็นเพศหญิงร้อยละ 83.08 ส่วนใหญ่ร้อยละ 28.54 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครู คิดเป็นร้อยละ 92.42 และมีระยะเวลาในการทำงานมากกว่า 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 68.44 ซึ่งส่วนใหญ่สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 37.88

ส่วนที่ 2 ประสิทธิภาพของการปิดโรงเรียนเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)

ตารางที่ 4.2

จำนวน และร้อยละของความคิดเห็นของผู้บริหารของโรงเรียน และครู เกี่ยวกับการปิดโรงเรียนเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) (n = 396)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การป่วยของนักเรียนในโรงเรียนด้วยโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)		
มี	360	90.91
ไม่มี	36	9.09
แหล่งของข้อมูลการป่วยของนักเรียนด้วยโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)		
คำบอกเล่าของบุคคลในโรงเรียน	180	45.45
ประกาศของโรงเรียน	165	41.67
ผู้ปกครองของนักเรียนที่เจ็บป่วย	51	12.88
การปิดโรงเรียนช่วยป้องกันการแพร่กระจายของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)		
ใช่	158	39.90
ไม่ใช่	238	60.10

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การปิดโรงเรียน		
ไม่ปิดโรงเรียน	36	9.09
มีนักเรียนป่วย และปิดโรงเรียน	156	39.39
1 ครั้ง	52	13.13
2 ครั้ง	104	26.26
มีนักเรียนป่วย แต่ไม่ปิดโรงเรียน แต่จะใช้ มาตรการอื่นในการป้องกันการแพร่กระจายโรค (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	204	51.52
กระตุ้นให้ครู และนักเรียนล้างมือบ่อย ๆ	170	13.85
ให้ครู และนักเรียนที่ป่วยหยุดพัก	170	13.85
ให้ครู และนักเรียนสวมหน้ากากอนามัย	161	13.12
พ่นยาฆ่าเชื้อภายในห้องต่างๆ ในโรงเรียน	161	13.12
จัดทำสื่อให้ความรู้ในการป้องกันโรค	159	12.96
รณรงค์การป้องกันโรคในโรงเรียน	157	12.80
จัดเจลทำความสะอาดมือชนิดไม่ต้องใช้น้ำ น้ำไว้ยังจุดต่าง ๆ ในโรงเรียน	146	11.91
ไม่เปิดเครื่องทำความเย็น (แอร์) ใน ห้องเรียน	103	8.39

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ หรือคาดว่าจะปฏิบัติขณะปิดโรงเรียน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) และจำนวนคนโดยประมาณในสถานที่ที่มีปฏิสัมพันธ์ด้วย		
อยู่บ้าน	177	32.96
ไปร้านอินเทอร์เน็ต	65	12.10
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 1-10 คน	54	10.05
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 11-20 คน	11	2.05
ไปดูภาพยนตร์	64	11.92
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่นมากกว่า 50 คน	64	11.92
ไปห้างสรรพสินค้า	61	11.36
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 31-40 คน	18	3.35
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 41-50 คน	27	5.03
มากกว่า 50 คน	16	2.98
ไปทำงานกับผู้ปกครอง	53	9.87
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 1-10 คน	10	1.86
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 11-20 คน	39	7.26
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 21-30 คน	4	0.75
ไปรับประทานอาหารนอกบ้าน	49	9.13
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 1-10 คน	4	0.75
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 11-20 คน	9	1.68
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 21-30 คน	28	5.22
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 41-50 คน	8	1.48
ไปเล่นกีฬากลางแจ้ง	42	7.82
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 1-10 คน	38	7.08
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 11-20 คน	4	0.74

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไปเล่นกีฬาในร่ม	26	4.84
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 1-10 คน	16	2.98
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 11-20 คน	10	1.86

ตามตารางที่ 4.2 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 396 คน พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 90.91 มีการป่วยของนักเรียนในโรงเรียนด้วยโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) โดยร้อยละ 45.45 ทราบแหล่งของข้อมูลการป่วยของนักเรียนด้วยโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) จากคำบอกเล่าของบุคคลในโรงเรียน ส่วนใหญ่ร้อยละ 60.10 มีความเห็นว่าการปิดโรงเรียนไม่ช่วยป้องกันการแพร่กระจายของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) ซึ่งร้อยละ 51.52 ไม่ปิดโรงเรียนเมื่อมีนักเรียนป่วย แต่จะใช้มาตรการอื่น ๆ ในการป้องกันโรคแทน ซึ่งวิธีที่ใช้ในการป้องกันโรคมากที่สุด คือ การกระตุ้นให้ครู และนักเรียนล้างมือบ่อย ๆ และให้ครู และนักเรียนที่ป่วยหยุดพัก คิดเป็นร้อยละ 13.85 เท่ากัน รองลงมา คือ ให้ครู และนักเรียนสวมหน้ากากอนามัย และการพ่นยาฆ่าเชื้อภายในห้องต่าง ๆ ในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 13.12 เท่ากัน สำหรับกิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ หรือคาดว่าจะปฏิบัติขณะปิดโรงเรียน และจำนวนคนโดยประมาณในสถานที่ที่มีปฏิสัมพันธ์ด้วยพบว่า ร้อยละ 32.96 อยู่บ้าน ร้อยละ 12.10 ไปร้านอินเทอร์เน็ต และส่วนใหญ่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น 1-10 คน ร้อยละ 11.92 ไปดูภาพยนตร์ และมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นมากกว่า 50 คน ร้อยละ 11.36 ไปห้างสรรพสินค้า และส่วนใหญ่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น 41-50 คน ร้อยละ 9.87 ไปทำงานกับผู้ปกครอง และส่วนใหญ่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น 11-20 คน ร้อยละ 9.13 ไปรับประทานอาหารนอกบ้าน และส่วนใหญ่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น 21-30 คน ร้อยละ 7.82 ไปเล่นกีฬากลางแจ้ง และส่วนใหญ่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น 1-10 คน และร้อยละ 4.48 ไปเล่นกีฬาในร่ม และส่วนใหญ่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น 1-10 คน

ตารางที่ 4.3

เปรียบเทียบประสิทธิผลของการใช้ และไม่ใช้มาตรการปิดโรงเรียนในการป้องกันการระบาดของ
ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) เขตเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ข้อมูล	นักเรียนที่ป่วยด้วย ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ ใหม่ชนิด A (H1N1) (คน)	นักเรียนที่ไม่ป่วยด้วย ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ ใหม่ชนิด A (H1N1) (คน)	รวม	RR (Relative risk)
ปิดโรงเรียนเมื่อ มีนักเรียนป่วย (10 โรงเรียน)	92	15,416	15,508	1.04
ไม่ปิดโรงเรียน ถึงแม้จะมี นักเรียนป่วย (11 โรงเรียน)	73	12,670	12,743	
รวม	165	28,086	28,251	

ตามตารางที่ 4.3 จากจำนวน โรงเรียนทั้งหมด 21 โรงเรียนที่มีนักเรียนป่วยด้วยไข้หวัดใหญ่
สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) พบว่า 10 โรงเรียนใช้มาตรการปิดโรงเรียนเมื่อมีนักเรียนป่วย และ 11
โรงเรียนไม่ใช้มาตรการปิดโรงเรียนแต่ใช้มาตรการอื่นในการป้องกันการระบาด ใน 10 โรงเรียนที่
ใช้มาตรการปิดโรงเรียนนั้นพบว่า ภายหลังจากเปิด โรงเรียนแล้ว 1 เดือน ยังพบนักเรียนที่ป่วยด้วย
ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) อยู่เป็นจำนวนทั้งสิ้น 92 คน จากนักเรียนทั้งหมด 15,508
คน ส่วน 11 โรงเรียนที่ไม่ปิดโรงเรียนเมื่อมีนักเรียนป่วย แต่จะใช้มาตรการอื่น ๆ ในการป้องกัน
โรค เมื่อนักเรียนกลับมาเรียน และทำการเก็บข้อมูลต่อเป็นระยะเวลา 1 เดือน พบว่า มีนักเรียนป่วย
73 คน จากนักเรียนทั้งหมด 12,743 คน เมื่อเปรียบเทียบกับความเสี่ยงในการเกิดโรค (Relative
risk) พบว่ามีค่าเท่ากับ 1.04 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการปิด และไม่ปิด โรงเรียนไม่มีผลต่อการเกิดโรค

ส่วนที่ 3 ผลกระทบของการปิดโรงเรียนเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิด A (H1N1)

ตารางที่ 4.4

จำนวน และร้อยละของความคิดเห็นของผู้บริหารของโรงเรียน และครู เกี่ยวกับผลกระทบของการปิดโรงเรียนเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การปิดโรงเรียนมีผลกระทบต่อ โรงเรียน ผู้ปกครอง และนักเรียน (n = 396)		
ใช่	227	57.32
ไม่ใช่	169	42.68
ผลกระทบจากการปิดโรงเรียน (n = 227)		
ด้านจิตใจ	148	65.20
ด้านร่างกาย	39	17.18
ด้านอารมณ์	22	9.69
ด้านสังคม	16	7.05
ด้านเศรษฐกิจ	2	0.88
ผลกระทบจากการปิดโรงเรียนในแต่ละด้าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ด้านจิตใจ (n = 148)		
นักเรียนกลัวเรียนไม่ทันเพื่อน	142	8.31
ผู้ปกครองกลัวบุตรหลานเรียนไม่ทันเพื่อน	100	5.85
นักเรียนมีความวิตกกังวลกับการเรียนชดเชยในวันหยุด	99	5.80
ผู้ปกครองวิตกกังวลกับการขาดเรียนของบุตรหลาน หลายวัน	94	5.50
นักเรียนมีความวิตกกังวลกับการขาดเรียนหลายวัน	93	5.44

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้ปกครองวิตกกังวลกับการอยู่บ้านคนเดียวของบุตรหลานในวันที่โรงเรียนปิด	88	5.15
นักเรียนวิตกกังวลกับการเลื่อนสอบ	87	5.09
ผู้ปกครองวิตกกังวลว่าจะทำงานไม่เต็มที่หากต้องพบบุตรหลานไปทำงานด้วย	87	5.09
ผู้บริหาร และครูวิตกกังวลกับการสอนชดเชยในวันหยุด	85	4.98
นักเรียนกลัวสอบแข่งขันกับนักเรียนโรงเรียนอื่นไม่ได้	84	4.92
นักเรียนวิตกกังวลกับการอยู่บ้านคนเดียวในวันที่โรงเรียนปิด	82	4.80
ผู้ปกครองวิตกกังวลกับการพบบุตรหลานไปทำงานด้วย	78	4.57
ผู้ปกครองวิตกกังวลว่านายจ้าง และเพื่อนร่วมงานจะต่อว่าที่พบบุตรหลานมาทำงานด้วย	78	4.57
ผู้ปกครองวิตกกังวลกับการเรียนชดเชยของบุตรหลานในวันหยุด	74	4.33
ผู้ปกครองรู้สึกไม่มั่นใจ หรือไม่เชื่อมั่นต่อมาตรการป้องกันการแพร่เชื้อของโรงเรียน	73	4.30
นักเรียนวิตกกังวลกับการไปทำงานกับผู้ปกครอง	67	3.92
ผู้ปกครองกลัวบุตรหลานสอบแข่งขันกับนักเรียนโรงเรียนอื่นไม่ได้	64	3.74
ผู้ปกครองวิตกกังวลกับการเลื่อนสอบของบุตรหลาน	60	3.51
ผู้ปกครองวิตกกังวลกับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นของบุตรหลานในวันที่โรงเรียนปิด	57	3.34
ผู้บริหาร และครูวิตกกังวลกับการคุมสอบในวันหยุด	41	2.40

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้บริหารวิตกกังวลกับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในการเปิด สอนชดเชยในวันหยุด	40	2.34
นักเรียนวิตกกังวลกับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในวันที่ โรงเรียนปิด	35	2.05
ด้านร่างกาย (n = 39)		
ผู้บริหาร และครูมีความเหนื่อยล้า และอ่อนเพลียจาก การสอนพิเศษเพิ่มเติม	39	14.13
ผู้บริหาร และครูมีความเหนื่อยล้า และอ่อนเพลียจาก การเร่งสอนภายในระยะเวลาที่จำกัด เพื่อชดเชย ระยะเวลาที่เสียไปจากการปิดโรงเรียน	39	14.13
นักเรียนมีความเหนื่อยล้า และอ่อนเพลียจากการเรียน ชดเชยในวันหยุด	36	13.04
นักเรียนมีความเหนื่อยล้า และอ่อนเพลียจากการเรียน พิเศษเพิ่มเติม	35	12.68
นักเรียนมีความเหนื่อยล้า และอ่อนเพลียจากการเร่ง เรียนภายในระยะเวลาที่จำกัด เพื่อชดเชยระยะเวลาที่ เสียไปจากการปิดโรงเรียน	35	12.68
ผู้บริหาร และครูมีความเหนื่อยล้า และอ่อนเพลียจาก การสอนชดเชยในวันหยุด	30	10.87
ผู้ปกครองมีความเหน็ดเหนื่อยจากการพาบุตรหลานไป ทำงานด้วย	29	10.52
ผู้ปกครองมีความเหน็ดเหนื่อยจากการดูแลบุตรหลานที่ บ้านในวันที่มีการปิดโรงเรียน	28	10.14
ผู้บริหาร และครูมีความเหนื่อยล้าจากการคุมสอบใน วันหยุด	5	1.81

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ด้านอารมณ์ (n = 22)		
นักเรียนเครียดกับการอ่านหนังสือ หรือทบทวนบทเรียนด้วยตนเอง	22	6.57
ผู้บริหาร และครูเกิดความเครียดกับการสอนชดเชยในวันหยุด	22	6.57
ผู้ปกครองเกิดความเครียดกับการวางแผนดูแลบุตรหลานในวันที่โรงเรียนปิด	22	6.57
นักเรียนเกิดความรู้สึกเบื่อ หงุดหงิด ไม่มีความสุขกับการไม่ได้พบเพื่อนเป็นระยะเวลานาน	21	6.25
ผู้ปกครองเกิดความเครียดกับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นของบุตรหลานในวันที่โรงเรียนปิด	20	5.97
ผู้ปกครองไม่มีความสุขในการทำงานในวันที่บุตรหลานปิดเรียน และอยู่บ้าน	20	5.97
ผู้บริหาร และครูเกิดความเครียดกับการคุมสอบในวันหยุด	19	5.68
ผู้ปกครองเกิดความเครียดกับการเรียนชดเชยของบุตรหลานในวันหยุด	19	5.68
ผู้ปกครองเกิดความเครียดกับการเลื่อนสอบของบุตรหลาน	19	5.68
ผู้ปกครองไม่มีความสุขในการทำงานเมื่อต้องพาบุตรหลานไปทำงานด้วย	19	5.68
ผู้ปกครองเกิดความเครียดกับการขาดเรียนของบุตรหลานหลายวัน	18	5.37
ผู้ปกครองเกิดความเครียดกับการอยู่บ้านคนเดียวของบุตรหลานในวันที่โรงเรียนปิด	18	5.37

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นักเรียนเกิดความเครียดกับการเรียนชดเชยในวันหยุด	17	5.07
นักเรียนเครียดกับการเลื่อนสอบ	17	5.07
นักเรียนเกิดความรู้สึกเบื่อ หงุดหงิด ไม่มีความสุขกับการอยู่บ้านคนเดียวในวันที่โรงเรียนปิด	14	4.18
นักเรียนเกิดความเครียดกับการขาดเรียนหลายวัน	14	4.18
นักเรียนเกิดความรู้สึกเบื่อ หงุดหงิด ไม่มีความสุขกับการไปทำงานกับสุปครอง	14	4.18
ผู้บริหารเกิดความเครียดกับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในการเปิดสอนชดเชยในวันหยุด	10	2.98
นักเรียนเครียดกับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในวันที่โรงเรียนปิด	10	2.98
ด้านสังคม (n = 16)		
นักเรียนขาดปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน เพื่อนต่างชั้นเรียน และครูในการวางแผนด้านการเรียน และการสอบระหว่างที่มีการปิดโรงเรียน	13	14.29
ชุมชนขาดความเชื่อมั่นต่อระบบการป้องกันการแพร่เชื้อของโรงเรียน	13	14.29
ชุมชนตื่นตระหนกว่ามีการแพร่เชื้อในชุมชน	13	14.29
เกิดการมั่วสุมของนักเรียนในแหล่งบันเทิง เช่น ร้านอินเทอร์เน็ต ห้างสรรพสินค้า	13	14.29
ถนนในครอบครัวของนักเรียนต้องแบกรับภาระในการดูแลนักเรียนขณะปิดโรงเรียนมากขึ้น	10	10.98

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หน่วยงานที่ผู้ปกครองสังกัดอยู่ได้รับผลกระทบจากการลา หรือหยุดงานของบุคลากรที่ต้องดูแลบุตรเมื่อมีการปิดโรงเรียน	9	9.89
โรงพยาบาล หรือหน่วยงานสาธารณสุขมีการเพิ่มขึ้นจากการควบคุม หรือป้องกันการแพร่เชื้อจากนักเรียนในโรงเรียนที่ปิดเรียนที่ได้รับเชื้อ แต่ไม่แสดงอาการ	8	8.79
ผู้บริหาร และครูขาดปฏิสัมพันธ์ ในการวางแผนด้านการเรียนระหว่างที่มีการปิดโรงเรียน	7	7.69
เกิดการแพร่เชื้อสู่บุคคลกลุ่มอื่นภายนอกโรงเรียน	5	5.49
ด้านเศรษฐกิจ (n = 2)		
ผู้ปกครองขาดรายได้ (กรณีทำงานรายวัน) หรือขาดรายได้พิเศษหากต้องหยุดงานเพื่อดูแลบุตรที่บ้านขณะปิดโรงเรียน	2	50.00
นักเรียนมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นขณะปิดโรงเรียน	1	25.00
ผู้ปกครองมีค่าใช้จ่ายของบุตรหลานเพิ่มขึ้นขณะปิดโรงเรียน	1	25.00

ตามตารางที่ 4.4 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 396 คน ส่วนใหญ่ 227 คน คิดเป็นร้อยละ 57.32 มีความคิดเห็นว่าการปิดโรงเรียนส่งผลกระทบต่อโรงเรียน ผู้ปกครอง และนักเรียน โดยได้รับผลกระทบด้านจิตใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.20 รองลงมา คือ ผลกระทบด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และเศรษฐกิจ คิดเป็นร้อยละ 17.18 9.69 7.05 และ 0.88 ตามลำดับ เมื่อจำแนกผลกระทบในแต่ละด้านพบว่า ด้านจิตใจ นักเรียนกลัวเรียนไม่ทันเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.31 ด้านร่างกาย ผู้บริหาร และครูมีความเหนื่อยล้า และอ่อนเพลียจากการสอนพิเศษเพิ่มเติม และการเร่งสอนภายในระยะเวลาที่จำกัด เพื่อชดเชยระยะเวลาที่เสียไปจากการปิดโรงเรียนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.13 เท่ากัน ด้านอารมณ์ นักเรียนเครียดกับการอ่านหนังสือ หรือทบทวนบทเรียนด้วยตนเอง ผู้บริหาร

และครูเกิดความเครียดกับการสอนชดเชยในวันหยุด และผู้ปกครองเกิดความเครียดกับการวางแผน
ดูแลบุตรในวันที่โรงเรียนปิดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.57 เท่ากัน ด้านสังคม นักเรียนขาด
ปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน เพื่อนต่างชั้นเรียน และครูในการวางแผนด้านการเรียน และ
การสอบระหว่างที่มีการปิดโรงเรียน ชุมชนขาดความเชื่อมั่นต่อระบบการป้องกันการแพร่เชื้อของ
โรงเรียน ชุมชนตื่นตระหนกว่ามีการแพร่เชื้อในชุมชน และเกิดการมั่วสุมของนักเรียนในแหล่ง
บันเทิง เช่น ร้านอินเทอร์เน็ต ห้างสรรพสินค้ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.29 เท่ากัน และด้าน
เศรษฐกิจ ผู้ปกครองขาดรายได้ หรือขาดรายได้พิเศษหากต้องหยุดงานเพื่อดูแลบุตรที่บ้านขณะปิด
โรงเรียนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50

ผู้ปกครอง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 4.5

จำนวน และร้อยละของผู้ปกครอง แยกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของครอบครัว (n = 420)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	128	30.48
หญิง	292	69.52
อายุ (ปี)		
21-30	11	2.62
31-40	105	25.00
41-50	233	55.48
51-60	60	14.28
61-70	11	2.62

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	74	17.62
มัธยมศึกษาตอนต้น	54	12.86
มัธยมศึกษาตอนปลาย	83	19.76
ปวช.	23	5.47
ปวส.	26	6.19
อนุปริญญา	10	2.38
ปริญญาตรี	107	25.48
สูงกว่าปริญญาตรี	43	10.24
อาชีพ		
รับจ้าง	160	38.10
ธุรกิจส่วนตัว	127	30.24
รับราชการ	73	17.38
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	47	11.18
รัฐวิสาหกิจ	13	3.10
รายได้ของครอบครัว		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	31	7.38
5,000-10,000 บาท	97	23.10
10,001-15,000 บาท	76	18.10
15,001-20,000 บาท	52	12.38
20,001-25,000 บาท	31	7.38
25,001-30,000 บาท	41	9.76
มากกว่า 30,000 บาท	92	21.90

ตามตารางที่ 4.5 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ปกครองจำนวน 420 คน เป็นเพศชายร้อยละ 30.48 และเป็นเพศหญิงร้อยละ 69.52 ส่วนใหญ่ร้อยละ 55.48 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี และมีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 25.48 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 38.10 และมีรายได้ 5,000-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.10

PAYAP UNIVERSITY

ส่วนที่ 2 ประสิทธิภาพของการปิดโรงเรียนเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)

ตารางที่ 4.6

จำนวน และร้อยละของความคิดเห็นของผู้ปกครอง เกี่ยวกับการปิดโรงเรียนเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) (n = 420)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การป่วยของนักเรียนในโรงเรียนด้วยโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)		
มี	303	72.14
ไม่มี	117	27.86
แหล่งของข้อมูลการป่วยของนักเรียนด้วยโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)		
ประกาศของโรงเรียน	199	47.38
คำบอกเล่าของบุคคลในโรงเรียน	153	36.42
ผู้ปกครองของนักเรียนที่เจ็บป่วย	68	16.20
การปิดโรงเรียนช่วยป้องกันการแพร่กระจายของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)		
ใช่	136	32.38
ไม่ใช่	284	67.62

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การปิดโรงเรียน		
ไม่ปิดโรงเรียน	100	23.81
มีนักเรียนป่วย และปิดโรงเรียน	144	34.29
1 ครั้ง	49	11.67
2 ครั้ง	95	22.62
มีนักเรียนป่วย แต่ไม่ปิดโรงเรียน แต่จะใช้ มาตรการอื่นในการป้องกันการแพร่กระจายโรค (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	176	41.90
พ่นยาฆ่าเชื้อภายในห้องต่าง ๆ ในโรงเรียน	160	6.76
กระตุ้นให้ครู และนักเรียนล้างมือบ่อย ๆ	139	5.88
จัดเจลทำความสะอาดมือชนิดไม่ต้องใช้น้ำ ไว้ยังจุดต่าง ๆ ในโรงเรียน	138	5.83
รณรงค์การป้องกันโรคในโรงเรียน	137	5.79
จัดทำสื่อให้ความรู้ในการป้องกันโรค	137	5.79
ให้ครู และนักเรียนสวมหน้ากากอนามัย	121	5.12
ให้ครู และนักเรียนที่ป่วยหยุดพัก	80	3.34
ไม่เปิดเครื่องทำความเย็น (แอร์) ใน ห้องเรียน	79	3.31

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ หรือคาดว่าจะปฏิบัติขณะปิด โรงเรียน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) และจำนวนคน โดยประมาณ ในสถานที่ที่มีปฏิสัมพันธ์ด้วย		
อยู่บ้าน	180	42.86
ไปเล่นกีฬากลางแจ้ง	53	12.62
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 1-10 คน	27	6.43
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 11-20 คน	26	6.19
ไปรับประทานอาหารนอกบ้าน	37	11.42
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 11-20 คน	17	5.25
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 31-40 คน	20	6.17
ไปทำงานกับผู้ปกครอง	38	9.05
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 1-10 คน	2	0.48
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 11-20 คน	9	2.14
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 21-30 คน	19	4.53
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 31-40 คน	8	1.90
ไปห้างสรรพสินค้า	36	8.57
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 31-40 คน	8	1.90
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 41-50 คน	12	2.86
มากกว่า 50 คน	16	13.29
ไปดูภาพยนตร์	23	5.48
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 41-50 คน	16	3.81
มากกว่า 50 คน	7	1.67
ไปเล่นกีฬาในร่ม	21	5.00
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 1-10 คน	3	0.71
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 11-20 คน	11	2.62
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 21-30 คน	7	1.67

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไปร้านอินเทอร์เน็ต	21	5.00
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 1-10 คน	20	4.76
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 11-20 คน	1	0.24

ตามตารางที่ 4.6 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 420 คน พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 72.14 มีการป่วยของนักเรียนในโรงเรียนด้วยโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) โดยร้อยละ 47.38 ทราบแหล่งของข้อมูลการป่วยของนักเรียนด้วยโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) จากประกาศของโรงเรียน ส่วนใหญ่ร้อยละ 67.62 มีความเห็นว่า การปิดโรงเรียนไม่ช่วยป้องกันการแพร่กระจายของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) ซึ่งร้อยละ 41.90 ไม่ปิดโรงเรียนเมื่อมีนักเรียนป่วย แต่จะใช้มาตรการอื่น ๆ ในการป้องกันโรคแทน ซึ่งวิธีที่ใช้ในการป้องกันโรคมามากที่สุด คือ พ่นยาฆ่าเชื้อภายในห้องต่าง ๆ ในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 6.76 รองลงมา คือ การกระตุ้นให้ครู และนักเรียนล้างมือบ่อย ๆ คิดเป็นร้อยละ 5.88 สำหรับกิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ หรือคาดว่า จะปฏิบัติขณะปิดโรงเรียน และจำนวนคนโดยประมาณในสถานที่ที่มีปฏิสัมพันธ์ด้วย พบว่า ร้อยละ 42.86 อยู่บ้าน ร้อยละ 12.62 ไปเล่นกีฬากลางแจ้ง และส่วนใหญ่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น 1-10 คน ร้อยละ 11.42 ไปรับประทานอาหารนอกบ้าน และส่วนใหญ่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น 31-40 คน ร้อยละ 9.05 ไปทำงานกับผู้ปกครอง และส่วนใหญ่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น 21-30 คน ร้อยละ 8.57 ไปห้างสรรพสินค้า และส่วนใหญ่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นมากกว่า 50 คน ร้อยละ 5.48 ไปดูภาพยนตร์ และมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น 41-50 คน ร้อยละ 5.00 ไปเล่นกีฬาในร่ม และส่วนใหญ่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น 11-20 คน และร้อยละ 5.00 ไปร้านอินเทอร์เน็ต และส่วนใหญ่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น 1-10 คน

ส่วนที่ 3 ผลกระทบของการปิด โรงเรียนเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิด A (H1N1)

ตารางที่ 4.7

จำนวน และร้อยละของความคิดเห็นของผู้ปกครอง เกี่ยวกับผลกระทบของการปิด โรงเรียนเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การปิดโรงเรียนมีผลกระทบต่อ โรงเรียน ผู้ปกครอง และนักเรียน (n = 420)		
ใช่	355	84.52
ไม่ใช่	65	15.48
ผลกระทบจากการปิดโรงเรียน (n = 355)		
ด้านสังคม	106	29.86
ด้านจิตใจ	93	26.85
ด้านอารมณ์	74	20.20
ด้านร่างกาย	47	13.24
ด้านเศรษฐกิจ	35	9.85
ผลกระทบจากการปิดโรงเรียนในแต่ละด้าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ด้านสังคม (n = 106)		
หน่วยงานที่ผู้ปกครองสังกัดอยู่ได้รับผลกระทบจาก การลา หรือหยุดงานของบุคลากรที่ต้องดูแลบุตรเมื่อมี การปิดโรงเรียน	98	18.88
เกิดการแพร่เชื้อสู่บุคคลกลุ่มอื่นภายนอกโรงเรียน	89	17.15
เกิดการมั่วสุมของนักเรียนในแหล่งบันเทิง เช่น ร้าน อินเทอร์เน็ต ห้างสรรพสินค้า	78	15.03

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
คนในครอบครัวของนักเรียนต้องแบกรับภาระในการดูแลนักเรียนขณะปิดโรงเรียนมากขึ้น	67	12.91
ชุมชนขาดความเชื่อมั่นต่อระบบการป้องกันการแพร่เชื้อของโรงเรียน	60	11.56
โรงพยาบาล หรือหน่วยงานสาธารณสุขมีการเพิ่มขึ้นจากการควบคุม หรือป้องกันการแพร่เชื้อจากนักเรียนในโรงเรียนที่ปิดเรียนที่ได้รับเชื้อ แต่ไม่แสดงอาการ	57	10.99
ชุมชนตื่นตระหนกว่ามีการแพร่เชื้อในชุมชน	34	6.55
นักเรียนขาดปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน เพื่อนต่างชั้นเรียน และครูในการวางแผนด้านการเรียน และการสอบระหว่างที่มีการปิดโรงเรียน	23	4.43
ผู้บริหาร และครูขาดปฏิสัมพันธ์ ในการวางแผนด้านการเรียนระหว่างที่มีการปิดโรงเรียน	13	2.50
ด้านจิตใจ (n = 93)		
นักเรียนกลัวเรียน ไม่ทันเพื่อน	89	9.80
ผู้ปกครองวิตกกังวลว่าจะทำงานไม่เต็มที่หากต้องพบบุตรหลานไปทำงานด้วย	89	9.80
นักเรียนมีความวิตกกังวลกับการเรียนชดเชยในวันหยุด	80	8.81
ผู้ปกครองวิตกกังวลว่านายจ้าง และเพื่อนร่วมงานจะต่อว่าที่พบบุตรหลานมาทำงานด้วย	79	8.70
ผู้ปกครองกลัวบุตรหลานสอบแข่งขันกับนักเรียนโรงเรียนอื่นไม่ได้	78	8.59
นักเรียนมีความวิตกกังวลกับการขาดเรียนหลายวัน	77	8.48
ผู้ปกครองวิตกกังวลกับการขาดเรียนของบุตรหลานหลายวัน	76	8.37

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้ปกครองกลัวบุตรหลานเรียนไม่ทันเพื่อน	60	6.61
ผู้ปกครองวิตกกังวลกับการพาบุตรหลานไปทำงาน ด้วย	56	6.17
ผู้ปกครองวิตกกังวลกับการเรียนชดเชยของบุตรหลาน ในวันหยุด	53	5.84
ผู้ปกครองรู้สึกไม่มั่นใจ หรือไม่เชื่อมั่นต่อมาตรการ ป้องกันการแพร่เชื้อของโรงเรียน	48	5.30
นักเรียนกลัวสอบแข่งขันกับนักเรียน โรงเรียนอื่น ไม่ได้	31	3.41
ผู้ปกครองวิตกกังวลกับการอยู่บ้านคนเดียวของบุตร หลานในวันที่โรงเรียนปิด	23	2.53
นักเรียนวิตกกังวลกับการเลื่อนสอบ	21	2.31
นักเรียนวิตกกังวลกับการไปทำงานกับผู้ปกครอง	15	1.65
ผู้ปกครองวิตกกังวลกับการเลื่อนสอบของบุตรหลาน	12	1.32
ผู้ปกครองวิตกกังวลกับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นของบุตร หลานในวันที่โรงเรียนปิด	10	1.10
นักเรียนวิตกกังวลกับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในวันที่ โรงเรียนปิด	7	0.77
นักเรียนวิตกกังวลกับการอยู่บ้านคนเดียวในวันที่ โรงเรียนปิด	4	0.44

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ด้านอารมณ์ (n = 74)		
ผู้ปกครองเกิดความเครียดกับการเลื่อนสอบของบุตรหลาน	67	11.61
นักเรียนเครียดกับการอ่านหนังสือ หรือทบทวนบทเรียนด้วยตนเอง	57	9.89
นักเรียนเกิดความรู้สึกเบื่อ หงุดหงิด ไม่มีความสุขกับการไปทำงานกับผู้ปกครอง	56	9.71
ผู้ปกครองเกิดความเครียดกับการขาดเรียนของบุตรหลานหลายวัน	56	9.17
ผู้ปกครองเกิดความเครียดกับการอยู่บ้านคนเดียวของบุตรหลานในวันที่โรงเรียนปิด	55	9.53
ผู้ปกครองไม่มีความสุขในการทำงานเมื่อต้องพานบุตรหลานไปทำงานด้วย	50	9.20
ผู้ปกครองไม่มีความสุขในการทำงานในวันที่บุตรหลานปิดเรียน และอยู่บ้าน	46	7.97
ผู้ปกครองเกิดความเครียดกับการวางแผนดูแลบุตรในวันที่โรงเรียนปิด	45	7.80
นักเรียนเกิดความเครียดกับการขาดเรียนหลายวัน	43	7.45
ผู้ปกครองเกิดความเครียดกับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นของบุตรหลานในวันที่โรงเรียนปิด	34	5.89
นักเรียนเกิดความเครียดกับการเรียนชดเชยในวันหยุด	24	4.16
นักเรียนเกิดความรู้สึกเบื่อ หงุดหงิด ไม่มีความสุขกับการไม่ได้พบเพื่อนเป็นระยะเวลาานาน	24	4.16
นักเรียนเครียดกับการเลื่อนสอบ	13	2.25
นักเรียนเกิดความรู้สึกเบื่อ หงุดหงิด ไม่มีความสุขกับการอยู่บ้านคนเดียวในวันที่โรงเรียนปิด	6	1.04

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้บริหาร และครูเกิดความเครียดกับการสอนชดเชยในวันหยุด	1	0.17
ด้านร่างกาย (n = 47)		
นักเรียนมีความเหนื่อยล้า และอ่อนเพลียจากการเรียนพิเศษเพิ่มเติม	45	20.09
ผู้ปกครองมีความเหน็ดเหนื่อยจากการพาบุตรหลานไปทำงานด้วย	42	18.75
นักเรียนมีความเหนื่อยล้า และอ่อนเพลียจากการเรียนชดเชยในวันหยุด	38	16.96
ผู้ปกครองมีความเหน็ดเหนื่อยจากการดูแลบุตรหลานที่บ้านในวันที่มีการปิดโรงเรียน	36	16.07
ผู้บริหาร และครูมีความเหนื่อยล้า และอ่อนเพลียจากการสอนชดเชยในวันหยุด	34	15.19
นักเรียนมีความเหนื่อยล้า และอ่อนเพลียจากการเร่งเรียนภายในระยะเวลาที่จำกัด เพื่อชดเชยระยะเวลาที่เสียไปจากการปิดโรงเรียน	19	8.48
ผู้บริหาร และครูมีความเหนื่อยล้าจากการคุมสอบในวันหยุด	5	2.23
ผู้บริหาร และครูมีความเหนื่อยล้า และอ่อนเพลียจากการสอนพิเศษเพิ่มเติม	3	1.34
ผู้บริหาร และครูมีความเหนื่อยล้า และอ่อนเพลียจากการเร่งสอนภายในระยะเวลาที่จำกัด เพื่อชดเชยระยะเวลาที่เสียไปจากการปิดโรงเรียน	2	0.89

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ด้านเศรษฐกิจ (n = 35)		
ผู้ประกอบการมีค่าใช้จ่ายของบุตรหลานเพิ่มขึ้นขณะปิดโรงเรียน	24	37.21
ผู้ประกอบการขาดรายได้ (กรณีทำงานรายวัน) หรือขาดรายได้พิเศษหากต้องหยุดงานเพื่อดูแลบุตรที่บ้านขณะปิดโรงเรียน	16	5.79
นักเรียนมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นขณะปิดโรงเรียน	3	7.00

ตามตารางที่ 4.7 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 420 คน ส่วนใหญ่ 355 คน คิดเป็นร้อยละ 84.52 มีความคิดเห็นว่าการปิดโรงเรียนส่งผลกระทบต่อโรงเรียน ผู้ปกครอง และนักเรียน โดยได้รับผลกระทบด้านสังคมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.86 รองลงมา คือ ผลกระทบด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ ด้านร่างกาย และด้านเศรษฐกิจ คิดเป็นร้อยละ 26.85 20.20 13.24 และ 9.85 ตามลำดับ เมื่อจำแนกผลกระทบในแต่ละด้านพบว่า ด้านสังคม หน่วยงานที่ผู้ประกอบการสังกัดอยู่ได้รับผลกระทบจากการลา หรือหยุดงานของบุคลากรที่ต้องดูแลบุตรเมื่อมีการปิดโรงเรียนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.88 ด้านจิตใจ นักเรียนกลัวเรียนไม่ทันเพื่อน และผู้ประกอบการวิตกกังวลว่าจะทำงานไม่เต็มที่หากต้องพาบุตรหลานไปทำงานด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.80 เท่ากัน ด้านอารมณ์ ผู้ปกครองเกิดความเครียดกับการเลื่อนสอบของบุตรหลานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.61 ด้านร่างกาย นักเรียนมีความเหนื่อยล้า และอ่อนเพลียจากการเรียนพิเศษเพิ่มเติมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.09 และด้านเศรษฐกิจ ผู้ประกอบการมีค่าใช้จ่ายของบุตรหลานเพิ่มขึ้นขณะปิดโรงเรียนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.21

นักเรียน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 4.8

จำนวน และร้อยละของนักเรียน แยกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ของครอบครัว (n = 401)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	208	51.87
หญิง	193	48.13
อายุ (ปี)		
13-15	267	66.58
16-18	134	33.42
ระดับการศึกษา		
ม.1	78	19.45
ม.2	94	23.44
ม.3	95	23.69
ม.4	59	14.71
ม.5	45	11.22
ม.6	30	7.49

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีพของบิดา		
รับราชการ	131	32.67
รับจ้าง	100	24.94
ธุรกิจส่วนตัว	84	20.95
พ่อบ้าน	50	12.46
รัฐวิสาหกิจ	36	8.98
อาชีพของมารดา		
ธุรกิจส่วนตัว	134	33.42
แม่บ้าน	100	24.94
รับจ้าง	95	23.69
รับราชการ	59	14.71
รัฐวิสาหกิจ	13	3.24
รายได้ของครอบครัว		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	66	16.46
5,000-10,000 บาท	63	15.71
10,001-15,000 บาท	70	17.46
15,001-20,000 บาท	63	15.71
20,001-25,000 บาท	55	13.72
25,001-30,000 บาท	28	6.98
มากกว่า 30,000 บาท	56	13.96

ตามตารางที่ 4.8 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน 401 คน เป็นเพศชายร้อยละ 51.87 และ เป็นเพศหญิงร้อยละ 48.13 ส่วนใหญ่ร้อยละ 66.58 มีอายุระหว่าง 13-15 ปี และมีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 23.69 ส่วนใหญ่บิดาประกอบอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 32.67 มารดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 33.42 และส่วนใหญ่มีรายได้ของครอบครัว 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 17.46

PAYAP UNIVERSITY

ส่วนที่ 2 ประสิทธิภาพของการปิดโรงเรียนเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)

ตารางที่ 4.9

จำนวน และร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับการปิดโรงเรียนเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) (n = 401)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การป่วยของนักเรียนในโรงเรียนด้วยโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)		
มี	243	60.60
ไม่มี	158	39.40
แหล่งของข้อมูลการป่วยของนักเรียนด้วยโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)		
ประกาศของโรงเรียน	224	55.86
คำบอกเล่าของบุคคลในโรงเรียน	160	39.90
ผู้ปกครองของนักเรียนที่เจ็บป่วย	17	4.24
การปิดโรงเรียนช่วยป้องกันการแพร่กระจายของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)		
ใช่	150	37.41
ไม่ใช่	251	62.59

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การปิดโรงเรียน		
ไม่ปิดโรงเรียน	119	29.68
มีนักเรียนป่วย และปิดโรงเรียน	110	27.43
1 ครั้ง	48	11.97
2 ครั้ง	62	15.46
มีนักเรียนป่วย แต่ไม่ปิดโรงเรียน แต่จะใช้ มาตรการอื่นในการป้องกันการแพร่กระจายโรค (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	172	42.89
ให้ครู และนักเรียนสวมหน้ากากอนามัย	109	6.80
จัดทำสื่อให้ความรู้ในการป้องกันโรค	108	6.72
รณรงค์การป้องกันโรคในโรงเรียน	101	6.31
จัดเจลทำความสะอาดมือชนิดไม่ต้องใช้น้ำ น้ำไว้ยังจุดต่าง ๆ ในโรงเรียน	99	6.18
พ่นยาฆ่าเชื้อภายในห้องต่าง ๆ ในโรงเรียน	78	4.87
ไม่เปิดเครื่องทำความเย็น (แอร์) ใน ห้องเรียน	69	4.31
ให้ครู และนักเรียนที่ป่วยหยุดพัก	66	4.14
กระตุ้นให้ครู และนักเรียนล้างมือบ่อย ๆ	57	3.56

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ หรือคาดว่าจะปฏิบัติขณะเปิดโรงเรียน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) และจำนวนคน โดยประมาณ ในสถานที่ที่ มีปฏิสัมพันธ์ด้วย		
อยู่บ้าน	335	35.71
ไปดูภาพยนตร์	218	23.24
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 31-40 คน	56	5.97
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 41-50 คน	86	9.17
มากกว่า 50 คน	76	8.10
ไปทำงานกับผู้ปกครอง	98	10.45
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 1-10 คน	4	0.43
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 11-20 คน	24	2.56
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 21-30 คน	54	5.76
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 31-40 คน	16	1.70
ไปห้างสรรพสินค้า	90	9.59
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 1-10 คน	3	0.32
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 11-20 คน	19	2.02
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 21-30 คน	25	2.66
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 31-40 คน	14	1.49
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 41-50 คน	23	2.45
มากกว่า 50 คน	6	0.65
ไปเล่นกีฬาในร่ม	73	7.78
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 1-10 คน	43	4.58
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 11-20 คน	13	1.39
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 21-30 คน	6	0.64
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 41-50 คน	11	1.17

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไปรับประทานอาหารนอกบ้าน	53	5.65
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 1-10 คน	2	0.21
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 11-20 คน	23	2.45
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 21-30 คน	5	0.53
ไปร้านอินเทอร์เน็ต	39	4.16
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 1-10 คน	15	1.60
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 11-20 คน	24	2.56
ไปเล่นกีฬาากลางแจ้ง	32	3.41
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 1-10 คน	23	2.45
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 11-20 คน	6	0.64
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 21-30 คน	3	0.32
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 31-40 คน	11	1.17
มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น 41-50 คน	12	1.29

ตามตารางที่ 4.9 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 401 คน พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 60.60 มีการป่วยของนักเรียนในโรงเรียนด้วยโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) โดยร้อยละ 55.86 ทราบแหล่งของข้อมูลการป่วยของนักเรียนด้วยโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) จากประกาศของโรงเรียน ส่วนใหญ่ร้อยละ 62.59 มีความเห็นว่า การปิดโรงเรียนไม่ช่วยป้องกันการแพร่กระจายของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) ซึ่งร้อยละ 42.89 ไม่ปิดโรงเรียนเมื่อมีนักเรียนป่วย แต่จะใช้มาตรการอื่น ๆ ในการป้องกันโรคแทน การป้องกันโรคในโรงเรียนมากที่สุด คือ ให้อาบน้ำ และนักเรียนสวมหน้ากากอนามัย คิดเป็นร้อยละ 6.80 รองลงมา คือ จัดทำสื่อให้ความรู้ในการป้องกันโรค คิดเป็นร้อยละ 6.72 สำหรับกิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติ หรือคาดว่าจะปฏิบัติขณะปิดโรงเรียน และจำนวนคนโดยประมาณในสถานที่ที่มีปฏิสัมพันธ์ด้วยพบว่า ร้อยละ 35.71 อยู่บ้าน ร้อยละ 23.24 ไปดูภาพยนตร์ และมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น 41-50 คน ร้อยละ 10.45 ไปทำงานกับผู้ปกครอง และส่วนใหญ่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น 21-30 คน ร้อยละ 9.59 ไป

ห้างสรรพสินค้า และส่วนใหญ่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น 21-30 คน ร้อยละ 7.78 ไปเล่นกีฬาในร่ม และส่วนใหญ่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น 1-10 คน ร้อยละ 5.65 ไปรับประทานอาหารนอกบ้าน และส่วนใหญ่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น 11-20 คน ร้อยละ 4.16 ไปร้านอินเทอร์เน็ต และส่วนใหญ่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น 11-20 คน และร้อยละ 3.41 ไปเล่นกีฬากลางแจ้ง และส่วนใหญ่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น 1-10 คน

PAYAP UNIVERSITY

ส่วนที่ 3 ผลกระทบของการปิดโรงเรียนเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิด A (H1N1)

ตารางที่ 4.10

จำนวน และร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับผลกระทบของการปิดโรงเรียนเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การปิดโรงเรียนมีผลกระทบต่อโรงเรียน ผู้ปกครอง และนักเรียน (n = 401)		
ใช่	242	60.35
ไม่ใช่	159	39.65
ผลกระทบจากการปิดโรงเรียน (n = 242)		
ด้านจิตใจ	93	38.43
ด้านอารมณ์	60	24.79
ด้านร่างกาย	46	19.01
ด้านสังคม	28	11.57
ด้านเศรษฐกิจ	15	6.20
ผลกระทบจากการปิดโรงเรียนในแต่ละด้าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ด้านจิตใจ (n = 93)		
ผู้ปกครองกลัวบุตรหลานสอบแข่งขันกับนักเรียนโรงเรียนอื่นไม่ได้	92	6.46
ผู้ปกครองวิตกกังวลกับการอยู่บ้านคนเดียวของบุตรหลานในวันที่โรงเรียนปิด	91	6.39
นักเรียนวิตกกังวลกับการอยู่บ้านคนเดียวในวันที่โรงเรียนปิด	86	6.04

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้ปกครองวิตกกังวลกับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นของบุตรหลานในวันที่โรงเรียนปิด	85	5.96
ผู้ปกครองวิตกกังวลกับการขาดเรียนของบุตรหลานหลายวัน	83	5.82
นักเรียนกลัวเรียนไม่ทันเพื่อน	82	5.75
นักเรียนกลัวสอบแข่งขันกับนักเรียนโรงเรียนอื่นไม่ได้	80	5.61
ผู้ปกครองวิตกกังวลกับการพาบุตรหลานไปทำงานด้วย	79	5.54
ผู้ปกครองวิตกกังวลกับการเลื่อนสอบของบุตรหลาน	77	5.40
ผู้ปกครองวิตกกังวลว่านายจ้าง และเพื่อนร่วมงานจะต่อว่าที่พาบุตรหลานมาทำงานด้วย	77	5.40
นักเรียนวิตกกังวลกับการเลื่อนสอบ	75	5.26
นักเรียนวิตกกังวลกับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในวันที่โรงเรียนปิด	74	5.19
ผู้บริหาร และครูวิตกกังวลกับการสอนชดเชยในวันหยุด	74	5.19
นักเรียนวิตกกังวลกับการไปทำงานกับผู้ปกครอง	62	4.35
ผู้ปกครองรู้สึกไม่มั่นใจ หรือไม่เชื่อมั่นต่อมาตรการป้องกันการแพร่เชื้อของโรงเรียน	55	3.89
ผู้บริหารวิตกกังวลกับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในการเปิดสอนชดเชยในวันหยุด	53	3.72
ผู้ปกครองกลัวบุตรหลานเรียนไม่ทันเพื่อน	50	3.51
ผู้บริหาร และครูวิตกกังวลกับการคุมสอบในวันหยุด	41	2.88
นักเรียนมีความวิตกกังวลกับการขาดเรียนหลายวัน	31	2.18
ผู้ปกครองวิตกกังวลกับการเรียนชดเชยของบุตรหลานในวันหยุด	27	1.89

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นักเรียนมีความวิตกกังวลกับการเรียนชดเชยในวันหยุด	27	1.89
ผู้ปกครองวิตกกังวลว่าจะทำงานไม่เต็มที่หากต้องพาบุตรหลานไปทำงานด้วย	24	1.68
ด้านอารมณ์ (n = 60)		
นักเรียนเกิดความเครียดกับการเรียนชดเชยในวันหยุด	58	6.62
นักเรียนเครียดกับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในวันที่โรงเรียนปิด	56	6.39
นักเรียนเครียดกับการอ่านหนังสือ หรือหอบทวนบทเรียนด้วยตนเอง	55	6.28
นักเรียนเครียดกับการเลื่อนสอบ	55	6.28
ผู้ปกครองเกิดความเครียดกับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นของบุตรหลานในวันที่โรงเรียนปิด	55	6.28
ผู้ปกครองไม่มีความสุขในการทำงานในวันที่บุตรหลานปิดเรียน และอยู่บ้าน	54	6.16
นักเรียนเกิดความรู้สึกเบื่อ หงุดหงิด ไม่มีความสุขกับการอยู่บ้านคนเดียวในวันที่โรงเรียนปิด	54	6.16
ผู้ปกครองเกิดความเครียดกับการวางแผนดูแลบุตรในวันที่โรงเรียนปิด	53	6.05
ผู้ปกครองเกิดความเครียดกับการเรียนชดเชยของบุตรหลานในวันหยุด	52	5.94
ผู้บริหาร และครูเกิดความเครียดกับการคุมสอบในวันหยุด	50	5.71
นักเรียนเกิดความรู้สึกเบื่อ หงุดหงิด ไม่มีความสุขกับการไม่ได้พบเพื่อนเป็นระยะเวลานาน	49	5.59
ผู้ปกครองเกิดความเครียดกับการเลื่อนสอบของบุตรหลาน	49	5.60

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้ปกครองไม่มีความสุขในการทำงานเมื่อต้องพาบุตรหลานไปทำงานด้วย	42	4.70
นักเรียนเกิดความรู้สึกเบื่อ หงุดหงิด ไม่มีความสุขกับการไปทำงานกับผู้ปกครอง	39	4.45
ผู้บริหาร และครูเกิดความเครียดกับการสอนชดเชยในวันหยุด	36	4.11
ผู้ปกครองเกิดความเครียดกับการอยู่บ้านคนเดียวของบุตรหลานในวันที่โรงเรียนปิด	35	3.99
ผู้ปกครองเกิดความเครียดกับการขาดเรียนของบุตรหลานหลายวัน	33	3.77
ผู้บริหารเกิดความเครียดกับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในการเปิดสอนชดเชยในวันหยุด	26	2.97
นักเรียนเกิดความเครียดกับการขาดเรียนหลายวัน	25	2.85
ด้านร่างกาย (n = 46)		
ผู้ปกครองมีความเหน็ดเหนื่อยจากการดูแลบุตรหลานที่บ้านในวันที่มีการปิดโรงเรียน	42	14.58
นักเรียนมีความเหนื่อยล้า และอ่อนเพลียจากการเร่งเรียนภายในระยะเวลาที่จำกัด เพื่อชดเชยระยะเวลาที่เสียไปจากการปิดโรงเรียน	40	13.89
ผู้ปกครองมีความเหน็ดเหนื่อยจากการพาบุตรหลานไปทำงานด้วย	40	13.89
ผู้บริหาร และครูมีความเหนื่อยล้า และอ่อนเพลียจากการสอนชดเชยในวันหยุด	39	13.54
นักเรียนมีความเหนื่อยล้า และอ่อนเพลียจากการเรียนชดเชยในวันหยุด	38	13.20

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นักเรียนมีความเหนื่อยล้า และอ่อนเพลียจากการเรียนพิเศษเพิ่มเติม	35	12.15
ผู้บริหาร และครูมีความเหนื่อยล้า และอ่อนเพลียจากการเร่งสอนภายในระยะเวลาที่จำกัด เพื่อชดเชยระยะเวลาที่เสียไปจากการปิดโรงเรียน	28	9.72
ผู้บริหาร และครูมีความเหนื่อยล้าจากการคุมสอบในวันหยุด	17	5.90
ผู้บริหาร และครูมีความเหนื่อยล้า และอ่อนเพลียจากการสอนพิเศษเพิ่มเติม	9	3.13
ด้านสังคม (n = 28)		
เกิดการมั่วสุมของนักเรียนในแหล่งบันเทิง เช่น ร้านอินเทอร์เน็ต ห้างสรรพสินค้า	24	14.46
เกิดการแพร่เชื้อสู่บุคคลกลุ่มอื่นภายนอกโรงเรียน	23	13.86
คนในครอบครัวของนักเรียนต้องแบกรับภาระในการดูแลนักเรียนขณะปิด โรงเรียนมากขึ้น	23	13.86
หน่วยงานที่ผู้ปกครองสังกัดอยู่ได้รับผลกระทบจากการลา หรือหยุดงานของบุคลากรที่ต้องดูแลบุตรเมื่อมีการปิดโรงเรียน	23	13.86
ชุมชนตื่นตระหนกว่ามีการแพร่เชื้อในชุมชน	22	13.25
นักเรียนขาดปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน เพื่อนต่างชั้นเรียน และครูในการวางแผนด้านการเรียน และการสอบระหว่างที่มีการปิดโรงเรียน	18	10.83
ชุมชนขาดความเชื่อมั่นต่อระบบการป้องกันการแพร่เชื้อของโรงเรียน	15	9.04

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โรงพยาบาล หรือหน่วยงานสาธารณสุขมีการเพิ่มขึ้น จากการควบคุม หรือป้องกันการแพร่เชื้อจากนักเรียน ในโรงเรียนที่ปิดเรียนที่ได้รับเชื้อ แต่ไม่แสดงอาการ	14	8.43
ผู้บริหาร และครูขาดปฏิสัมพันธ์ ในการวางแผนด้าน การเรียนระหว่างที่มีการปิด โรงเรียน	4	2.41
ด้านเศรษฐกิจ (n = 15)		
ผู้ประกอบการขาดรายได้ (กรณีทำงานรายวัน) หรือขาด รายได้พิเศษหากต้องหยุดงานเพื่อดูแลบุตรที่บ้านขณะ ปิดโรงเรียน	14	35.00
ผู้ประกอบการมีค่าใช้จ่ายของบุตรหลานเพิ่มขึ้นขณะปิด โรงเรียน	9	22.50
โรงเรียนมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเมื่อมีการสอนเพิ่มเติมใน วันหยุด	8	20.00
นักเรียนมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นขณะปิดโรงเรียน	6	15.00
โรงเรียนต้องจ่ายค่าชดเชย หรือรายได้พิเศษแก่ครูที่มา สอนเพิ่มเติมในวันหยุด	3	7.50

ตามตารางที่ 4.10 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 401 คน ส่วนใหญ่ 242 คน คิดเป็นร้อยละ 60.35 มีความคิดเห็นว่าการปิดโรงเรียนส่งผลกระทบต่อโรงเรียน ผู้ปกครอง และนักเรียน โดยได้รับผลกระทบด้านจิตใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.43 รองลงมา คือ ผลกระทบด้านอารมณ์ ด้านร่างกาย ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ คิดเป็นร้อยละ 24.79 19.01 11.57 และ 6.20 ตามลำดับ เมื่อจำแนกผลกระทบในแต่ละด้านพบว่า ด้านจิตใจ ผู้ปกครองกลัวบุตรหลานสอบแข่งขันกับนักเรียนโรงเรียนอื่นไม่ได้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.46 ด้านอารมณ์ นักเรียนเกิดความเครียดกับการเรียนชดเชยในวันหยุดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.62 ด้านร่างกาย ผู้ปกครองมีความเหน็ดเหนื่อยจากการดูแลบุตรหลานที่บ้านในวันที่มีการปิดโรงเรียนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.58 ด้านสังคม เกิดการมั่วสุมของนักเรียนในแหล่งบันเทิง เช่น ร้านอินเตอร์เน็ต ห้างสรรพสินค้ามากที่สุด คิดเป็น

ร้อยละ 14.46 และด้านเศรษฐกิจ ผู้ปกครองขาดรายได้ หรือขาดรายได้พิเศษหากต้องหยุดงานเพื่อ
ดูแลบุตรที่บ้านขณะปิดโรงเรียนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.00

PAYAP UNIVERSITY

การอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาประสิทธิผล และผลกระทบของการใช้มาตรการปิดโรงเรียนเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) เขตเมือง จังหวัดเชียงใหม่ สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อประเมินประสิทธิผลของมาตรการปิดโรงเรียนเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) เขตเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการปิดโรงเรียนไม่ช่วยป้องกันการแพร่กระจายของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) และโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีการปิดโรงเรียนเมื่อมีนักเรียนป่วย แต่จะใช้มาตรการอื่น ๆ ในการป้องกันโรคแทน สอดคล้องกับคำแนะนำของศูนย์ควบคุมโรค (Centers for Disease Control and Prevention; CDC) ที่กล่าวว่า การแก้ปัญหานั้นควรแก้ด้วยการใช้มาตรการอื่น ๆ ในการป้องกันโรคแทน เช่น การหยุดพักอยู่บ้าน นานอย่างน้อย 7 วัน โดยไม่ออกไปนอกบ้าน รวมทั้งงดการรวมตัวกันเป็นกลุ่ม เนื่องจากก่อนปิดโรงเรียนอาจมีนักเรียน หรือเจ้าหน้าที่บางคนที่ได้รับเชื้อ แต่ยังไม่แสดงอาการ เมื่อปิดโรงเรียน และนักเรียน หรือเจ้าหน้าที่เหล่านั้นไม่ได้หยุดอยู่กับบ้านจริง อาจแพร่เชื้อสู่ชุมชนได้ หรืออาจเป็นผู้รับเชื้อที่มีอยู่ในชุมชนได้ และเมื่อโรงเรียนเปิด ก็จะมีการแพร่กระจายของเชื้อภายในโรงเรียน และเกิดการระบาดของโรคอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นการปิดโรงเรียนจึงอาจไม่มีความจำเป็น (CDC, 2009) สอดคล้องกับการศึกษาในกรุงบอสตันในนักเรียนระดับ 9-12 (Grade 9-12) จำนวน 240 คน และผู้ปกครองของนักเรียนระดับ 5-8 (Grade 5-8) จำนวน 176 คน เกี่ยวกับกิจกรรมของนักเรียน ระหว่างปิดโรงเรียนจากการระบาดของไข้หวัดใหญ่พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 63 ไม่ได้กลับบ้านจริง แต่มักออกไปพบเพื่อน หรือออกไปอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในชุมชน (Miller, Danon, O'Hagan, Goldstein, Lajous, & Lipsitch, 2010) เช่นเดียวกับการศึกษาในเพนซิลวาเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกาในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 214 ราย พบว่ามีนักเรียนร้อยละ 77 ที่อยู่บ้านโดยไม่ออกไปไหน และมีนักเรียนร้อยละ 23 ที่ออกไปยังสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งถึงแม้ว่าจะเป็นจำนวนที่ไม่มากนัก แต่ก็สามารถก่อให้เกิดการระบาดในชุมชน และในโรงเรียนภายหลังจากเปิดโรงเรียนได้ (Gift, Palekar, Sodha, Kent, Fagan, Archer, et al., 2010)

2. เพื่อประเมินผลกระทบของการปิดโรงเรียนในการป้องกันการแพร่กระจายของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) เขตเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหาร ของโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการปิดโรงเรียนส่งผลกระทบต่อโรงเรียน ผู้ปกครอง และนักเรียน สอดคล้องกับศูนย์ควบคุมโรคที่กล่าวว่า การปิดโรงเรียนทำให้

นักเรียนต้องอยู่บ้านคนเดียว นอกจากนี้ นักเรียนต้องขาดเรียน ทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่ต่อเนื่อง ดังนั้นจึงควรใช้วิธีการเฝ้าระวังการระบาดมากกว่าการใช้มาตรการหยุดโรงเรียน (CDC, 2010) นอกจากนี้หากมีการปิดโรงเรียน ต้องมีการชดเชยด้านการเรียนการสอน และชดเชยเวลาในการเรียนนอกเวลา ซึ่งอาจเป็นวันเสาร์ หรืออาทิตย์ หรืออาจงดการปิดภาคการศึกษา เพื่อชดเชยระยะเวลาเรียนที่สูญเสียไป ซึ่งหากการปิดโรงเรียนเป็นช่วงระยะเวลาของการสอบ โดยเฉพาะเป็นการสอบแข่งขัน หรือประเมินผลทางการศึกษาต่าง ๆ ก็จะทำให้ นักเรียนเกิดความเครียด วิตกกังวล และไม่ต้องการหยุดเรียน เนื่องจากกลัวเรียนไม่ทัน และกลัวสอบแข่งขันกับนักเรียนในโรงเรียนอื่นที่ไม่มีการปิดโรงเรียนไม่ได้ (กระทรวงสาธารณสุข, 2552) และการปิดโรงเรียนอาจทำให้ผู้ปกครองเกิดความเครียดที่ต้องให้บุตรหลานอยู่บ้านคนเดียว เนื่องจากไม่มีคนดูแล และไม่สามารถพาบุตรหลานไปทำงานได้ หรือผู้ปกครองอาจต้องหยุดงานเพื่อดูแลบุตรหลานที่บ้าน หรือในกรณีที่ต้องพาบุตรหลานไปฝากในสถานรับดูแลเด็ก เด็กอาจเป็นผู้รับเชื้อ หรือแพร่กระจายเชื้อให้แก่เด็กคนอื่นต่อไป (Donald, 2007) สอดคล้องกับการศึกษาเรื่องผลกระทบของการปิดโรงเรียนในระหว่างที่มีการระบาดของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) ในรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า การปิดโรงเรียนทำให้ผู้ปกครองร้อยละ 10 ต้องขาดงานเพื่อดูแลบุตรหลานที่บ้าน ร้อยละ 22 ต้องพาบุตรหลานไปฝากในสถานรับดูแลเด็ก และร้อยละ 1 มีรายจ่ายเพิ่มมากขึ้นขณะที่บุตรหลานอยู่บ้าน (Johnson, Moore, Edelson, Kinnane, Davies, Shay, et al., 2008) นอกจากนี้ผู้ปกครองจะต้องสูญเสียรายได้จากการทำงานระหว่างที่โรงเรียนปิด หรือผู้ปกครองต้องออกจากงานเนื่องจากการหยุดงานเป็นระยะเวลานาน อีกกรณีหนึ่งหากผู้ปกครองไม่สามารถหยุดงานได้ บุตรหลานอาจออกจากบ้านไปยังที่ต่าง ๆ ซึ่งนอกจากจะไม่สามารถป้องกันการระบาดแล้ว อาจเป็นหนทางในการเพิ่มการระบาดได้ ดังนั้นการปิดโรงเรียนอาจไม่ได้ป้องกันการระบาดอย่างแท้จริง (Jessica, 2009, WHO, 2009)

3. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลของการใช้ และไม่ใช้มาตรการปิดโรงเรียนในการป้องกันการระบาดของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) เขตเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า จากจำนวนโรงเรียนทั้งหมด 21 โรงเรียนที่มีนักเรียนป่วยด้วยโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) พบ 10 โรงเรียนที่ใช้มาตรการปิดโรงเรียนเมื่อมีนักเรียนป่วย และ 11 โรงเรียนไม่ใช้มาตรการปิดโรงเรียนแต่ใช้มาตรการอื่นในการป้องกันการระบาด ใน 10 โรงเรียนที่ใช้มาตรการปิดโรงเรียนนั้นพบว่า ภายหลังจากเปิดโรงเรียนแล้ว ยังพบนักเรียนที่ป่วยด้วยโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) อยู่เป็นจำนวนทั้งสิ้น 92 คน จากนักเรียนทั้งหมด 15,416 คน ส่วนโรงเรียน 11 โรงเรียนที่ไม่ใช้มาตรการปิดโรงเรียนพบว่า มีนักเรียนป่วย 73 คน จากนักเรียนทั้งหมด 12,670 คน เมื่อเปรียบเทียบด้วยความเสี่ยงในการเกิดโรค (Relative risk) พบว่ามีค่าเท่ากับ 1.04 ซึ่ง

แสดงให้เห็นว่าการปิดโรงเรียนไม่มีผลต่อการลดการระบาดของโรค สอดคล้องกับการศึกษาที่พบว่า การปิดโรงเรียนไม่มีผลต่อการป้องกันการระบาดของโรคเลย (Donald, 2007) นั่นคือการระบาดของโรคก่อนปิดโรงเรียน และภายหลังเปิดโรงเรียนไม่มีความแตกต่างกัน (Relative risk = 1.07) (Rodriguez, Rietberg, Baer, Kwan-Gett, & Duchin, 2009)

ดังนั้นการปิดโรงเรียนเพื่อป้องกันการระบาดของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ชนิด A (H1N1) อาจไม่มีความจำเป็น และอาจต้องพิจารณาอย่างเป็นจริงเป็นจัง เนื่องจากการปิดโรงเรียนอาจเป็นผลดี เพราะเด็กเป็นกลุ่มที่มีภูมิคุ้มกันต่ำ จึงสามารถติดเชื้อได้ง่าย แต่อย่างไรก็ตาม ประโยชน์ของการปิดโรงเรียนก็ยังไม่ชัดเจน ว่าสมควรปิดหรือไม่ เนื่องจากยังไม่มีผู้ทำการศึกษาระดับชาติ หรือควรใช้วิธีป้องกันการระบาดด้วยวิธีอื่นแทน (Julian, Nandini, & Tommy, 2010) นอกจากนี้หากสถานศึกษาสามารถให้นักเรียนที่มีอาการป่วยคล้ายไข้หวัดใหญ่ทุกคนหยุดเรียน และพักอยู่บ้านได้ ก็จะเป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถป้องกันการแพร่กระจายเชื้อได้ เพราะการปิดโรงเรียนจะสามารถชะลอการแพร่ระบาดของไข้หวัดใหญ่ แต่ไม่สามารถยุติการระบาดได้ ภายหลังจากเปิดโรงเรียนจะมีนักเรียนป่วยกลับมาใหม่ โดยเฉพาะในชั้นเรียนอื่นที่ยังไม่มีการระบาด ซึ่งหากทางโรงเรียนไม่มีการเตรียมพร้อมก็จะเกิดการระบาดได้อีก และต้องปิดโรงเรียนอีก และสุดท้ายแล้วการปิดโรงเรียนก็ไม่สามารถควบคุมการระบาดได้เลย (กระทรวงสาธารณสุข, 2552) แต่หากโรงเรียนใดต้องการปิดโรงเรียน และต้องการปิดในระยะยาว ควรมีการปรึกษาหารือกันในระดับชาติ ถึงความเหมาะสม และประสิทธิผลในการป้องกันการแพร่ระบาดของไข้หวัดใหญ่ด้วย (Hodge, 2009) นอกจากนี้การปิดโรงเรียนจะสามารถป้องกันการระบาดได้ก็ต่อเมื่อมีการปิดโรงเรียนตั้งแต่ระยะแรกของการระบาดเท่านั้น แต่หากมีการปิดโรงเรียนภายหลังการระบาดได้สักระยะหนึ่ง อัตราการระบาดของโรคจะไม่เปลี่ยนแปลง (WHO, 2009) และจากการศึกษาในเท็กซัสยังพบว่าไม่มีข้อมูลที่แน่นอนว่าการปิดโรงเรียนสามารถป้องกันการระบาดได้ (Jessica, 2009) สอดคล้องกับการศึกษาในประเทศกรีซที่พบว่า การปิดโรงเรียนช่วยลดจำนวนผู้ติดเชื้อได้สูงถึงร้อยละ 40.9 ถึงร้อยละ 89.3 แต่ผลของการลดจำนวนผู้ป่วยนั้นต้องขึ้นอยู่กับระยะเวลาในการปิดโรงเรียนด้วย ซึ่งโรงเรียนควรปิดตั้งแต่ระยะแรกที่มีการระบาด (Sypsa & Hatzakis, 2009)